

किन येशू पृथ्वीमा आउनुभयो ?

तपाईं आफ्नो गाउँ अथवा शहरको सडकमा हिँडिरहेका बेला एउटा पत्रकारले आएर तपाईंलाई, “यस संसारको उत्पत्तिभएको समयबाट हुन आएको कुनै एउटा महान घटना कुन हो भनी तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ ?” भनी सोध्यो भने, तपाईंले त्यसको उत्तर कसरी दिनुहुनेछ ? मानव इतिहासमा अरु सबैभन्दा ठूलो घटना कुनचाहिँ हो ? मेरो यस सम्बन्धको उत्तर येशू हाम्रो मुक्तिदाता हुन यस पृथ्वीमा आउनुभएकोबारेमा हुनेछ ।

संसारको इतिहासमा अति नै महान घटना भनेको परमेश्वरका पुत्र, येशूले जीवन—त्यो अवतार, त्यो शरीर धारण गर्नुभएको घटना नै हो । पावलले यसो लेखेका छन्, यद्यपि येशू परमेश्वरको स्वरूपमा अस्तित्वमा हुनुहुन्थ्यो, तर उहाँले त्यो परमेश्वरको बराबरी हुने कुरालाई जसरी पनि पक्रिराख्ने वस्तुजस्तो ठान्नुभएन । तर उहाँले “आफूलाई रित्याईकन कमाराकोरुप धारण गर्नुभयो” र “स्वरूपमा मानिसजस्तै बन्नुभयो” (फिलिप्पी २:७) । यूहन्नाले भनेअनुसार, “अनि वचन देहधारी हुनुभयो र अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भई हाम्रा बीचमा बास गर्नुभयो । हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, जुन महिमा पिताबाट आउनुभएको एकमात्र पुत्रको जस्तो थियो” (यूहन्ना १:१४) ।

हामीहरूले खीष्ट पूर्णरूपले मानव हुनुहुन्थ्यो, उहाँ ईश्वरीय जन हुँदै हुन्थेन, अथवा उहाँमा पूर्णरूपमा ईश्वरत्व थियो, उहाँ मानव हुँदैहुन्थेन भन्न पनि सक्दछौं । उहाँ मानिस हुनको निम्ति मानव जातिसँग पूर्णरूपमा बराबरी हुनुभयो त्यसैले उहाँ सबै मानिसहरू जन्मे जस्तै जन्मनुभयो (लूका २:६), सबै मानिस हुर्के जस्तै हुर्कनुभयो (लूका २:४०), सबै मानिसले भोगेजस्तै सबै दुःखकष्टहरू भोग्नुभयो (हिब्रू ५:८, ९) र एउटा शरीरमा बास गर्नुभयो जुन रोग, थकान र मृत्युद्वारा

प्रभावित हुन सक्दथ्यो, र एउटा शरीर जसलाई मानिसहरूले क्रूसमा मार्न पनि सक्दथे (फिलिप्पी २:८, ९) । उहाँ पूर्णरूपले एउटा मानिस हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले, मानिसको पुत्र हुनुहुन्थ्यो; तापनि पूर्णरूपले ईश्वरीय हुनुहुन्थ्यो र त्यसकारण, परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो (हिब्रू २:१४, १७, १८) । उहाँ मानवता र ईश्वरत्वको एउटा व्यक्तित्वमाभएको सिद्ध मिलाप हुनुहुन्थ्यो । उहाँको ईश्वरत्वलाई नत्यागी उहाँ मानिस बन्नुभयो; उहाँ हामी जस्तै बने तापनि उहाँमा ईश्वरत्व रहिरह्यो ।

येशू पृथ्वीमा आउनुभएको प्रकृतिले गम्भीर प्रश्नहरू खडा गर्दछ । येशू त्यस तरिकाले किन पृथ्वीमा आउनुभयो ? उहाँ मानिस जातिकोमा आउनु, हाम्रो माझमा बास गर्नु, र क्रूसमा मर्नुको उद्देश्य के थियो ? परमेश्वरका ईश्वरीय पुत्रले आफूलाई होच्याएर पूर्णरूपमा मानिससम्म किन बन्नुभयो ? यी प्रश्नहरूको उत्तरहरूलाई एउटै वाक्यमा संक्षेपमा यसरी प्रस्तुत गर्न सकिन्छ: “उहाँको सेवाकाई, मृत्यु, र पुनरुत्थानद्वारा— उहाँको नाम धारण गरेका मानिसहरू जसलाई उहाँले उहाँको मण्डली भन्न लाग्नुभएको थियो—उहाँ बोलाउन आउनुभएको थियो” (मर्कूस १०:४५, लूका १९:१०) ।

अर्को शब्दमा भन्ने हो भने, उहाँको पृथ्वीमाभएको आगमनको परिणाम मण्डली हो । येशूले एउटै पुस्तक लेख्नुभएन, कुनै विद्यालय स्थापना गर्नुभएन, अथवा कुनै भौतिक परिवार स्थापना गर्नुभएन । उहाँको पृथ्वीको सेवाकाईले उत्पन्न गरेको एउटै मात्र वास्तविकता मण्डली थियो । येशूले स्थापना गर्नेछु भनी भन्नुभएको एउटै मात्र शरीर एउटा आत्मिक शरीर थियो जसलाई उहाँले “मेरो मण्डली” भन्नुभएको थियो (मत्ती १६:१८) । आफ्नो सेवाकाईको समयमा येशूले बसाल्नुभएको एउटै मात्र जग त्यो मण्डलीको जग थियो । त्यसैले, मण्डलीलाई ख्रीष्टको पृथ्वीको अवतारको एकलौ सृष्टि पनि भन्न सक्दछौ ।

सुसमाचारहरूबाट प्रमाणित

यो सत्यलाई सुसमाचारका लेखहरूले बलियोरूपमा प्रमाणित गरेका छन् । प्रत्येक सुसमाचारले स्वर्गको राज्यतर्फ देखाउँदछ, र अगुवाई गर्दछ, जसलाई येशूले उहाँको मृत्यु र पुनरुत्थान भएपछिको पहिलो पेन्तिकोसको दिनमा स्थापना गर्न लाग्नुभएको थियो ।

जब कसैले सुसमाचारहरूमा ख्रीष्टको जीवन अध्ययन गर्दछन्,

उनलाई उहाँका सेवाकाईबारेमा प्रकट भएका तीनवटा विषयले प्रभाव पार्दछ: (१) त्यो लक्ष्य जुन उहाँले पूरा गर्न चाहनुभयो, (२) त्यो उपाय जसले उहाँको कामलाई केही बढीको निम्ति तयार गर्‍यो र (३) त्यो उपाय जसद्वारा उहाँको कामले निरन्तरता पाउनु पर्‍थ्यो ।

पहिलो सुसमाचारले येशूले उहाँको व्यक्तिगत सेवाकाईको समयमा संसारभरी वचन प्रचार गर्ने निर्णय गर्नुभएको थिएन भन्ने संकेत गर्दछ । उहाँका प्रेरितहरू छानीसकेपछि, उहाँले उनीहरूले प्रचार गर्नको निम्ति उनीहरूलाई विशेष विश्वव्यापी आज्ञा दिनुभएको थिएन, त्यसको साटो, यसो भनेर उनीहरूको उत्साहलाई शान्त पार्नुभएको थियो, “अन्यजातिहरूका माझमा, र सामरीहरूका शहरमा नपस, तर इस्राएल जातिका हराएका भेडाहरूकहाँ जाओ” (मत्ती १०:५ ख, ६) । हाम्रो निम्ति आश्चर्यको कुरा हो, उहाँको सेवाकाईको समयमा येशूले आफूलाई प्यालेस्टाइनमा सीमित गर्नुभएको थियो । उहाँ रोमी संसारभन्दा बाहिरका देशहरूमा कहिल्यै जानुभएन । उहाँको अभियान संसारको धेरै सानो क्षेत्रमा प्रचार गरेर र शिक्षा दिएर पूराभएको थियो । यदि येशूले उहाँको व्यक्तिगत सेवाकाईको समयमा संसारभरि प्रचार गर्न जानुभएको भए, उहाँ आफ्नो काममा पूर्णरूपमा फरक तरिकाले विभिन्न प्रकारका बृहत् रणनीतिहरू र विधिहरू अपनाउँदै लाग्नु हुन्थ्यो होला ।

दोस्रो, सुसमाचारले के संकेत गर्छ भने कि येशूको जीवन, कामहरू, र मृत्युले आउन लागेको कुनै कुराको निम्ति तयारी गरेको थियो । येशूले प्रचार गर्नुभएको थियो, “पश्चाताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ” (मत्ती ४:१७ ख) । उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई “तपाईंको राज्य आओस्” भनी प्रार्थना गर्न सिकाउनुभएको थियो (मत्ती ६:१० क) । येशू उहाँको आश्चर्यकर्मले भिड व्याकुलताले भरिएर, त्यसको प्रतिक्रिया स्वरूप, उहाँलाई तिनीहरूको पृथ्वीको राजा बनाउने विचारकोपछि लाग्ने कुरालाई रोक्न होशियार हुनुहुन्थ्यो । उहाँले मानिसहरूको भिडलाई उहाँको समयतालिका निर्धारण गर्ने अनुमती दिनुभएन । जब उहाँले कुनै एउटा आश्चर्यकर्म गर्नुहुन्थ्यो, येशूले कहिलेकाँही त्यो आश्चर्यकर्म पाउनेलाई “कसैलाई नभन्नु” भन्नुहुन्थ्यो (मत्ती ८:४) ।^१ उहाँले बाह्र प्रेरितहरू चुन्नुभयो र

^१ मत्ती ९:३०, १२:१६, १७:९, मार्कुस १:४४, ३:१२, ५:४३, ७:३६, ८:३०, ९:९, लूका ४:४१,

व्यक्तिगतरूपमा तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो, तर यो कुरा प्रस्ट थियो कि उहाँले तिनीहरूलाई त्यो कामको निम्ति तालिम दिइराख्नुभएको थियो जुन उहाँ गएपछि तिनीहरूले गर्नुपर्ने थियो (यूहन्ना १४:१९) ।

तेस्रो, सुसमाचारले येशूको सेवाकाईलाई पूरा नभइसकेको रूपमा चित्रण गरेको छ । येशूले त्यही गर्नुभयो जे गर्न पिताले उहाँलाई पठाउनुभएको थियो; तर यस पृथ्वीमा उहाँको जीवनको अन्तमा उहाँले उहाँको प्रेरितहरूलाई उहाँको स्वर्गारोहणपछि हुने अरु घटनाहरू र रहस्योद्घाटनहरूको अपेक्षा गर्न तयार पार्नुभएको थियो । येशूले प्रेरितहरूलाई भन्नुभएको थियो, “तर सल्लाहकार, अर्थात् पवित्र आत्मा, जसलाई पिताले मेरो नाउँमा पठाउनु हुनेछ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुहुनेछ र मैले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई याद दिलाउनु हुनेछ” (यूहन्ना १४:२६) । उहाँले तिनीहरूलाई यो पनि भन्नुभएको थियो, “जब उहाँ, अर्थात् सत्यका आत्मा आउनुहुनेछ, तब उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतामा डोऱ्याउनु हुनेछ, उहाँ आफ्नो तर्फबाट बोल्नुहुने छैन । उहाँले जे सुन्नुहुन्छ, त्यही बोल्नुहुनेछ र हुन आउने कुराहरू तिमीहरूलाई घोषणा गरिदिनुहुनेछ” (यूहन्ना १६:१३) । पुनरुत्थान भएपछि र स्वर्गतर्फ उच्चालिनभन्दा केहीअघि येशूले आफ्ना प्रेरितहरूलाई उनीहरूले माथिबाट शक्तिप्राप्त नगरेसम्म येरुशलेममा पखिरेरनु भनी आज्ञा गर्नुभएको थियो । यो शक्ति पाएपछि, उनीहरूले येरुशलेमबाट सुरु गरेर पश्चाताप र पापक्षमा सारा जातिहरूलाई प्रचार गर्नुपर्ने थियो (लूका २४:४६-४९) ।

उहाँको मृत्युअघि रपछिका हाम्रा प्रभुको सेवाकाईका यी गुणहरूले उहाँको यस पृथ्वीको सेवाकाई उहाँको राज्य, मण्डली निर्माण गर्ने आवश्यक तत्वहरूलाई एक ठाउँमा ल्याउनलाई थियो भन्ने स्पष्टरूपमा देखाएका छन् । मत्ती १६:१८ मा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँको पृथ्वीको कामको बोझको घोषणा गर्दै भन्नुभएको थियो, “म तिमीलाई

८:५६, ९:२१ पनि हेर्नुहोस् । “कसैलाई नभन्नु” भन्ने अनौठो आज्ञाकोबारेमा जे. डब्लु. मेगार्भीले यस्तो लेखेका छन्: “मानिसहरू माभमा फैलने अनुचित उत्तेजना जसले गर्दा सैनिक अधिकारीहरूलाई हस्तक्षेप गर्न उक्साउन सक्दछ, त्यसलाई नियन्त्रण गर्न आवश्यक छ र यदि त्यसो गरियो भने मानिसहरूले येशूको शिक्षालाई शान्त विचारकासाथ सोच्ने छन् भनी अभिलेख गरिएको थियो (मर्कुस १:४५ पनि हेर्नुहोस्) । कहिलेकाहीं समयको मागअनुसार उहाँले आफ्नो मार्ग बदल्नुभएको थियो र मानिसहरूलाई उहाँले तिनीहरूको निम्ति के गर्नुभएको छ भन भन्नुभएको थियो ।” (जे. डब्लु. मेगार्भी, दी न्यू टेष्टामेन्ट कमेन्ट्री, म्याथू एण्ड मार्क [एन.पी., १८७५, पुन मुद्राण, डिलाइट, गस्पेल लाइट पब्लिकेसन कं., एन.डी.], ७५) ।

भन्दछु तिमि पत्रुस हौ । म मेरो मण्डली यस चट्टानमाथि स्थापित गर्नेछु र नरकका ढोकाहरू त्यसमाथि विजयी हुने छैनन् ।” यसरी येशू सुसमाचार प्रचार गर्न आउनुभएको थिएन, उहाँ प्रचार गरिने एक सुसमाचार दिन आउनुभएको थियो ।

प्रख्यात मूर्तिकार गुट्जोन बोर्गलम्, जसले दक्षिणी डकोटाको रसमोर पहाडमा विलक्षण मूर्ति खोपेका थिए, उनले वासिडटन डि.सी. को क्यापिटोलको निम्ति अब्राहम लिंकनको शिरको मूर्ति पनि बनाएका थिए । उनले त्यो आफ्नो कार्यक्षमाभएको सिङ्गमर्मरबाट बनाएका थिए । यसो भनिएको छ कि एउटा स्त्री जो हरेक बिहान उनको कार्यक्ष सफा गर्न आउथिन्, जब उनले त्यो जीवितै जस्तो मूर्ति पहिलो पल्ट देखिन्, उनी आश्चर्यचकित भएर केही समयसम्म उभिइराखिन् र त्यसपछि सोधिन्, “लिंकन त्यो कालो ढुंगाभित्र छन् भन्ने कुरा उनलाई कसरी थाहा भयो हँ ?” उनको प्रश्नको उत्तर यस्तो हुन्छ, बोर्गलम्ले अरुले देख्न नसक्ने कुरा देखेका थिए । उनीसँग एक कलाकारको आँखा, एक मूर्तिकारको ज्ञान थियो । उनका हातहरूले कुद्नअघि र कल्पनाशील मनले त्यसलाईरुप दिनअघि उनले त्यो ढुंगामा अनुहार देख्न सकेका थिए ।

सुसमाचारहरूको सहायताले हामीले येशूले आफ्नो पृथ्वीको सेवाकाईमा जे देख्नुभएको थियो त्यो देख्न सक्दछौं । उहाँको सेवाकाईमा आउन लागेको राज्यबारेको दर्शन र तयारी लुकेको थियो । उहाँले त्यसबारेमा प्रचार गर्नुभयो, त्यसको निम्ति तयारी गर्नुभयो र उहाँको रगतद्वारा त्यसलाई किन्नुभयो ।

कामहरूद्वारा प्रमाणित

नयाँ करारको प्रेरितहरूको कामको पुस्तकले येशूको सेवाकाई, मृत्यु र पुनरुत्थानको पछाडी मण्डली स्थापना गर्ने, राज्यलाई अस्तित्वमा ल्याउने नियन्त्रित उद्देश्य थियो भन्ने प्रमाणित गरेको छ । सुसमाचारहरूले यो सत्यताको खरोरुपमा घोषणा गर्दछन् र प्रेरितले त्यस घोषणालाई जीवित रंगहरूद्वारा प्रकाशित गर्दछ ।

हाम्रा प्रभु स्वर्गमा लगिनुभएको दश दिनपछि, प्रेरितहरूलाई पेन्तिकोसमा आश्चर्यपूर्णरुपमा पवित्र आत्मा दिइयो (प्रेरित २:१-४); येशूको मृत्यु, गडाई, र पुनरुत्थानको सुसमाचार पहिलो चोटि प्रचार

गरियो; मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रति विश्वास, पश्चाताप र तिनीहरूको पापक्षमाको निम्ति वप्टिष्माद्वारा प्रतिक्रिया जनाउन आह्वान गरियो (प्रेरित २:३८, लूका २४:४६, ४७); र तिन हजार मानिसहरूले प्रचार गरिएको वचनलाई ग्रहण गरे र वप्टिष्मा लिएर त्यो निमन्त्रणालाई स्वीकार गरे (प्रेरित २:४१) । त्यसकारण, जसरी दिनले रातलाई पछ्याउँदछ, येशूको सेवाकाईलाई पछ्याउँदै हाम्रा प्रभुको मण्डलीको जन्मभएको थियो ।

बाँकी रहेको प्रेरितको वृत्तान्त भनेको एक पवित्र प्रेमको ज्योतिकोरूपमा मण्डली यरुशलेमबाट यहूदिया र सामरिया र रोमी साम्राज्यको अरु भागहरूमा फैलिएको वृत्तान्त हो । प्रेरितमा जहिले पनि प्रेरणाप्राप्त वचन प्रचार गरिएको छ, प्रचार गरिएको वचनको आज्ञापालन गरी मण्डलीमा आएर, श्रोताहरूले प्रतिक्रिया जनाएका छन् । जहिले जहिले प्रेरितमा प्रचार यात्रा गरिएको छ, संसारका नयाँ क्षेत्रहरू मण्डलीहरू स्थापनाभएको अवस्थामा छोडिएका थिए । प्रेरितमा पावलको तिन प्रचार यात्राहरूमा संसारभरि यरुशलेमबाट इल्लुरिकनसम्म मण्डलीहरू स्थापना भएका थिए (रोमी १५:१९) । मण्डली खीष्टको पृथ्वीमाभएको आगमनको परिणाम थियो भन्ने कुराबाट ओतप्रोतभएको बृहद निष्कर्षमा नपुगी कसैले प्रेरित पढ्नै सक्दैनन् ।

एकजना प्रचारकले एकपल्ट भनेका थिए, “संसारमा सुसमाचार प्रचार गर्ने हाम्रो काममा हामीले येशूले अपनाउनुभएको जस्तै तरिकाहरू अपनाउनै पर्दछ । आउनुहोस् हाम्रो वरिपरी बाह्र मानिसहरू भेला गरौं र तिनीहरूलाई भविष्यको कामको निम्ति तालिम दिऔं । उहाँले अपनाएको विधिमा येशूले हामीलाई संसारमा कसरी वचन प्रचार गर्नुपर्छ भन्ने देखाउनुभएकै छ ।” निश्चय नै, येशू उहाँले गर्नुभएको हरेक काममा निपुण हुनुहुन्थ्यो । त्यसो भए तापनि, उहाँको सेवाकाईको पूर्ण अध्ययनले उहाँको सेवाकाईको समयको लक्ष्य संसारमा सुसमाचार प्रचार गर्नु थिएन भन्ने कुरा प्रकट गर्दछ । त्यो त मण्डलीको निम्ति जग बसाल्नु थियो; त्यो त संसारमा सुसमाचार प्रचार गर्ने योजनालाई पूर्णता प्रदान गर्नु थियो । उहाँको काम पूरा गर्नको निम्ति, उहाँले उहाँको अद्भुत अभियान पूरा गर्ने उपयुक्त तरिकाहरू र उपायहरू प्रयोग गर्नुभयो, एउटा यस्तो अभियान जुन उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभएको सारा संसारभरि सुसमाचार प्रचार गर्ने अभियानभन्दा फरक थियो ।

प्रेरितहरूको काममा हामीले प्रेरितहरू र अरु प्रेरणाप्राप्त

मानिसहरूले हाम्रा प्रभुले प्रयोग गर्नुभएको जस्तै उपायहरू अपनाउनुभएको देख्दैनौं । उनीहरूले उहाँको शिक्षा दिने, अरु बाह्र जना मानिसहरूलाई तालिम दिन भेला गर्ने उपायको नक्कल गर्ने कोशिस गरेनन् । त्यसको साटो उनीहरूको प्रचार र शिक्षाद्वारा प्रेरितहरू र अरु प्रेरणाप्राप्त जनहरूले मानिसहरूलाई मण्डली भित्र ल्याएका थिए । त्यसपछि यी नयाँ ख्रीष्टियनहरूलाई मण्डलीद्वारा मण्डलीको एक भागकोरूपमा हुर्काइएको, तालिम दिइएको, उत्साहित गरिएको र सेवा र सुसमाचार प्रचारको निमित्त शिक्षा दिइएको थियो । प्रेरितले हामीलाई येशूको पृथ्वीको सेवाकाईको परिणाम स्वरूप मण्डलीको जीवन अस्तित्वमा आएको हो भन्ने देखाएको छ । ख्रीष्टको जीवन नयाँ करारमा ४८ प्रतिशत समेटिएको छ भने; अरु ५२ प्रतिशतमा जे ख्रीष्टको जीवन, मृत्यु, र पुनरुत्थानले बनेको थियो—त्यो मण्डली समेटिएको छ ।

पत्रहरूद्वारा पुनः पुष्टि गरिएको

नयाँ करारका पत्रहरूले मण्डली ख्रीष्टको पृथ्वीको जीवन र मृत्युको स्वाभाविक फल थियो भन्ने सत्यको प्रयोगमाथि जोड दिएका छन् । सुसमाचारले यो सत्यलाई स्थापित गरेको छ, प्रेरितले यसलाई फैलाएको छ, र पत्रहरूले यसलाई प्रयोग गरेका छन् । पत्रहरूले हामीलाई उहाँको आत्मिक शरीर बनेर ख्रीष्टको जीवनप्रति कसरी प्रतिक्रिया जनाउनु पर्दछ भन्ने देखाएका छन् ।

जसले विश्वास र आज्ञापालनाद्वारा ख्रीष्टमा आउन रोजेका थिए ती मानिसहरूलाई पत्रहरू लेखिएको थियो । उनीहरूले त्यस समयमा जीवन बिताएका थिए जब ख्रीष्टको जीवन, मृत्यु र पुनरुत्थानको प्रभाव ताजै अवस्थामा थियो । प्रेरणाप्राप्त मानिसहरूको सन्देशको महत्त्व त्यसवेला हुन्छ, जब प्रभुकोरूपमा ख्रीष्टको सम्मान हुन्छ, र उहाँको मानवीय जीवन हामीहरू माझमा उहाँको मण्डली बन्ने र हुने कामद्वारा सही तरिकाले ग्रहण गरिन्छ ।

प्रत्येक पत्रमा ख्रीष्टका चेलाहरूलाई ख्रीष्टको आत्मिक शरीरकोरूपमा जीवन बिताउन र सेवा गर्न अनुरोध गरिएको छ । यी पत्रहरू, जब एक ठाउँ राखिन्छ, वास्तवमा सबै किसिमका परिस्थितिहरूमा र विभिन्न ठाउँहरूमा ख्रीष्टको मण्डली कसरी हुने र जीवन बिताउने भन्नेबारेको “निर्देशक पुस्तिका” प्राप्त हुँदछ । तिनीहरूले हामीलाई ख्रीष्टको पृथ्वीको

सेवाकाई हाम्रो जीवनमा कसरी लागू गर्ने भन्ने शिक्षा दिन्छन् ।

हामी आज्ञापालक विश्वासद्वारा उहाँको शरीरमा प्रवेश गरेर येशूलाई प्रभु मानी समर्पित हुँदछौं । पावलले विश्वासको यो अन्तिम कृत्यालाई ख्रीष्टलाई धारण गर्ने प्रतिकृत्यासँग जोडेका छन् (गलाती ३:२७) । पत्रहरूअनुसार, कुनै पनि व्यक्ति तबसम्म येशूमा समर्पित हुँदैन जबसम्म उ विश्वास, पश्चाताप, र परमेश्वरका पुत्रकोरूपमा येशूलाई स्वीकार गरी मुक्तिको निम्ति लिइने बप्तिष्माद्वारा उहाँको शरीरमा प्रवेश गरेको हुँदैन ।

उहाँको आत्मिक शरीर, मण्डलीमा परमेश्वरका परिवारकोरूपमा सँगै जीवन बिताएर र आराधना गरेर हामी येशूको जीवन, मृत्यु र पुनरुत्थानको सम्मान गर्दछौं । पावलले भनेका छन्,

अब नता यहूदी छ, न ग्रीक, न कमारा छ, न फुक्का नता पुरुष न स्त्री छ, किनभने ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू सबै एउटै हो (गलानी ३:२८) ।

किनकी जसरी हाम्रो एउटै शरीरमा धेरै अंग हुन्छन्, तर सबै अंगहरूको एउटै काम हुँदैन, त्यसरी नै हामी जो धेरै छौं, हामी पनि ख्रीष्टमा एउटै शरीर हौं र एक-अर्काका अंग हौं (रोमी १२:४, ५) ।

... ताकि शरीरमा बेमेल नहोस्, तर अंगहरू एउटाले अर्काको निम्ति समान वास्ता राखुन् । यदि एउटा अंगलाई कष्ट भयो भने सबै अंगले सँगै कष्ट भोग्छन्, अथवा एउटा अंगको आदर भयो भने सबै अंगहरूले सँगै आनन्द मनाउँछन् । तिमीहरू ख्रीष्टका शरीर हौं, हरेक त्यसका अंगहरू हौं (१ कोरिन्थी १२:२५-२७) ।

हप्ताको पहिलो दिनमा जब हामी रोटी भाँचलाई जम्मा भयौं, तब पावललेचाहिँ भोलीपल्ट जाने इच्छा गरेका हुनाले तिनीहरूसँग मध्यरातसम्म बातचीत गरिरहे (प्रेरित २०:७) ।

जब हामी परमेश्वरको परिवारकोरूपमा ख्रीष्टिय मण्डलीकोरूपमा जीउन र आराधना गर्न चुक्दछौं, ख्रीष्टले जे कुरा पूरा गर्न आउनुभएको थियो त्यसलाई हामीले टाढा बनाउँदछौं र उहाँ जे स्थापित गर्नको निम्ति मर्नुभएको थियो त्यसलाई हानी पुऱ्याउँदछौं ।

येशूले हामीलाई उहाँको शरीर, मण्डली हुनलाई बोलाउनुभएको

हो । पत्रहरूले उहाँका जनहरूलाई ख्रीष्टको मण्डलीभन्दा अरु कुनै मण्डली अथवा शरीरको रूपमा कहिल्यै उल्लेख गरेको छैन । पत्रहरूअनुसार, येशूले हामीहरूले पछ्याउनको निम्ति एउटै मात्र बाटो, हामीले उहाँको सेवा गर्ने एउटै मात्र बाटो, उहाँको रगत र उहाँले उपलब्ध गराउनुभएको मुक्तिप्राप्त गर्ने एउटै मात्र बाटो बनाउनुभएको छ । त्यो बाटो भनेको यस संसारमा उहाँको आत्मिक शरीरको रूपमा विश्वासयोग्य भएर जिउनु हो ।

एउटी सानी केटीले घरको कुनामा एउटा बाइबल भेट्टाइन् । उनले त्यसलाई उठाएर आफ्नी आमालाई सोधिन्, “यो के किताब हो, आमा ?” उनकी आमाले भनिन्, “त्यो परमेश्वरको किताब, बाइबल हो ।” ती सानी केटीले घोच्ने किसिमले सल्लाह दिँदै भनिन्, “हामीले यो उहाँलाई किन फिर्ता नपठाउने, किनभने हामी यसलाई कहिले प्रयोग गर्दैनौं ?”

सत्य कुरा के हो भने हामीले यसलाई पढ्न त सक्दछौं, तापनि यसलाई वास्तवमा प्रयोग गर्दैनौं । हामीले प्रत्येक कुराकानीमा बाइबललाई उल्लेख गर्न सक्दछौं, यसलाई हरेक दिन पढ्न सक्दछौं, तापनि यसलाई व्यवहारमा प्रयोग गर्न असफल हुन्छौं । बाइबलको वास्तविक प्रयोगको निम्ति व्यवहारिकरूपमा ख्रीष्टको मण्डली भएर हामीले यसलाई पछ्याउनु पर्ने कुरा आवश्यक पर्दछ । जब हामीलाई बाइबलमा जस्तो हुनुपर्दछ भनी शिक्षा दिएको छ हामी त्यस्तै हुन्छौं भने, तब मात्र हामीले यसलाई सही र उचित तरिकाले प्रयोग गरिरहेका हुँदछौं ।

निष्कर्ष

सम्पूर्ण नयाँ करारले, त्यसैकारण एकसाथ, मण्डली, ख्रीष्टको आत्मिक शरीर, ख्रीष्ट मानव भएर आउनुभएको अभियानको सृजना थियो भन्ने कुरा सिकाउँदछन् । सुसमाचारले यो पूरा हुनेछ, भन्दै प्रतिज्ञा गर्दछ, प्रेरितले यसलाई चित्रण गर्दै निश्चयता प्रदान गर्दछ, र पत्रहरूले यसलाई व्यवहारिकरूपमा जीवनमा प्रयोग गरेर पुनर्पुष्टि गर्दछन् ।

जब नयाँ करारले उहाँ एक जना जसले हाम्रो मुक्तिको निम्ति जिउनुभएको, मर्नुभएको र मृतकबाट जीवित भै उठ्नुभएको थियो, उहाँलाई प्रतिक्रिया जनाउने एउटै मात्र बाटो भनेको उहाँको मण्डलीमा प्रवेश गर्नु र त्यसको विश्वासयोग्य सदस्य भएर जीवन बिताउनु हो

भन्दछ भने, त्यसको साथसाथै यो प्रश्न आउँदछ, “के तपाईं उहाँको शरीर भित्र हुनुहुन्छ ?” जीवनको अन्त्यमा आएर तपाईंले जीवनको साँचो उद्देश्यलाई पूर्णरूपमा गुमाएको थाहा पाउनु कति ठूलो गल्ती हुनेछ । सम्भवत त्यहाँ अझ दुःखदायी केही कुरा हुन्छ—परमेश्वरका पुत्र यस पृथ्वीमा आउनुभएको उद्देश्यलाई नै गुमाउनु । जति निश्चयताका साथ नयाँ करारले हामीलाई मुक्तिको ईश्वरीय सन्देश दिन्छ, ख्रीष्ट मानिसकोरूप लिएर आउनुभएको थियो भन्ने कुरा त्यति नै निश्चित छ, कुनै पनि व्यक्ति जसले उहाँको शरीरमा प्रवेश गरेका हुँदैनन् जीवन यात्राको अन्त्यमा उनले ख्रीष्ट यस पृथ्वीमा आउनको कारणलाई नै गुमाएछन् भन्ने थाहा पाउनेछन् । यो निष्कर्ष सम्पूर्ण नयाँ करारको आधारभूत शिक्षा हो !

जब ख्रीष्ट उहाँको छोटो जीवनको अन्त्यमा आईपुगनुभएको थियो, उहाँले भन्नसक्नुभयो, “पिता, तपाईंले मलाई जे गर भनी भन्नुभएको थियो मैले त्यो गरेको छु । मैले मेरो निम्ति तपाईंले दिनुभएको लक्ष्य पूरा गरेको छु ।” यस पृथ्वीमा जीवनको स्वार्थी अभिलाषाहरूमाथि राज्य गर्दै लामो जीवन दरवारमा बिताउनुभन्दा परमेश्वरको इच्छाको घेराभित्र, उहाँको उद्देश्यहरू पूरा गर्दै थोरै वर्षहरू जिउनु उत्तम हुन्छ । जीवनको अन्त्यमा असंख्य मानिसहरू यति मात्र भन्न सक्षम हुन्छन्, “परमेश्वर, तपाईंले यस पृथ्वीमा दिनुभएको वर्षहरू मैले बिताएँ, र मैले इच्छा गरेको कामहरू मात्र मैले गरेको छु । मैले आफ्नै निम्ति चुनेका ती लक्ष्यहरू पछ्याएको छु ।”

जब हामी जीवनको अन्त्यमा आइपुग्छौं यस्तो पो हुनु पर्ने हो, जसमा हामी भन्न सकौं, “प्रभु, तपाईंले मैले जेभएको र गरेको चाहनुहुन्छ ती धर्मशास्त्रहरूमा भेटिएको छु, र मैले त्यस काममा आफूलाई समर्पित गरेको छु । मैले इमानदारीका साथ यस पृथ्वीमा तपाईंलाई महिमा दिने प्रयास गरेको छु, र मैले तपाईंले मलाई दिनुभएको त्यो योजनाअनुसार जिउने प्रयास गरेको छु । मैले ख्रीष्टको मण्डलीकोरूपमा जीवन बिताएको छु ।”

अभ्यासका निम्ति प्रश्नहरू

(उत्तरहरू परिशिष्ट १ मा छन्)

१. संसारको इतिहासमा अहिलेसम्मभएको महान घटना के हो ? तपाईंको उत्तरको कारणहरू पनि प्रस्तुत गर्नु होला ।
२. के येशू पूर्णरूपमा मानिस हुनुहुन्थ्यो अथवा आंशिकरूपमा मात्र मानिस हुनुहुन्थ्यो ?
३. के येशूमा पूर्णरूपमा ईश्वरत्व थियो अथवा आंशिकरूपमा मात्र थियो ?
४. येशू किन यस पृथ्वीमा आउनुभएको थियो ? कुन एउटा उद्देश्य पूरा गर्न उहाँ आउनुभएको थियो ?
५. येशूको सेवाकाई कसरी आउन लागेको केही कुराको निम्ति तयारी थियो देखाउनुहोस् ।
६. नयाँ करारमा पत्रहरूको के काम छ ?
७. के उहाँको मण्डली नभैकन पनि हामीले येशूको जीवन प्रति ठीकरूपमा प्रतिक्रिया जनाउन सक्दछौ ?
८. के हामीले येशूले हाम्रो निम्ति यस संसारमा दिनुभएको लक्ष्य उहाँको मण्डलीकोरूपमा जीवन नबिताएर पनि पूरा गर्न सक्दछौ ?

शब्द सहायताहरू

मण्डलीमा थपिएका—परमेश्वरका आज्ञाकारी जनहरूको अंग बनाइएको ।

जसले येशूले महान आज्ञामा स्थापित गर्नुभएको शर्तहरू पालन गर्दछन् उनीहरू सबैजना परमेश्वरबाट उद्धार पाएको शरीरमा थपिएका हुन्छन् (प्रेरित २:४१, ४७) ।

खीष्टको मण्डली—कुनै भवन होइन, तर सुसमाचारको आज्ञापालन गरेका र मण्डलीमा थपिएका मानिसहरूको समूह हो (प्रेरित २:३६-४७ मा भएअनुसार) ।

पत्र—एउटा चिठी । नयाँ करारका धेरै पुस्तकहरू खीष्टियानहरूको निम्ति पत्रकोरूपमा लेखिएका थिए (रोमी देखि प्रकाशसम्म) ।

सुसमाचार प्रचार—सुसमाचार बाँड्ने अभ्यास । उदाहरणको निम्ति, तिमोथीलाई, २ तिमोथी ४:५ मा प्रचारककोरूपमा काम गर्न भनिएको थियो ।

अन्य जाति—एउटा यहूदी बाहेकको व्यक्ति ।

यहूदी—यहूदी जाति, अथवा इस्राएली, याकूबबाट आएको अब्राहमको वंश ।

परमेश्वरको राज्य—मानिसहरूको हृदय र जीवनमा भएको येशूको शासनाधिकार ।

धार्मिकता—दोष र पाप नभएको स्वभावको बनाइनु । यो मानिस स्वयम्ले गर्न असम्भवभएकोले, “धार्मिक” हुनको अर्थ परमेश्वरबाट क्षमा पाएर र परमेश्वरकोअधि धर्मी, पापहरू धोइएको बनाइनु हो । ख्रीष्टियानहरूले उहाँको वचनअनुसार दिनहुँ जीवन बिताएर परमेश्वरसँगको यो सही सम्बन्ध देखाउने गर्दछन् ।